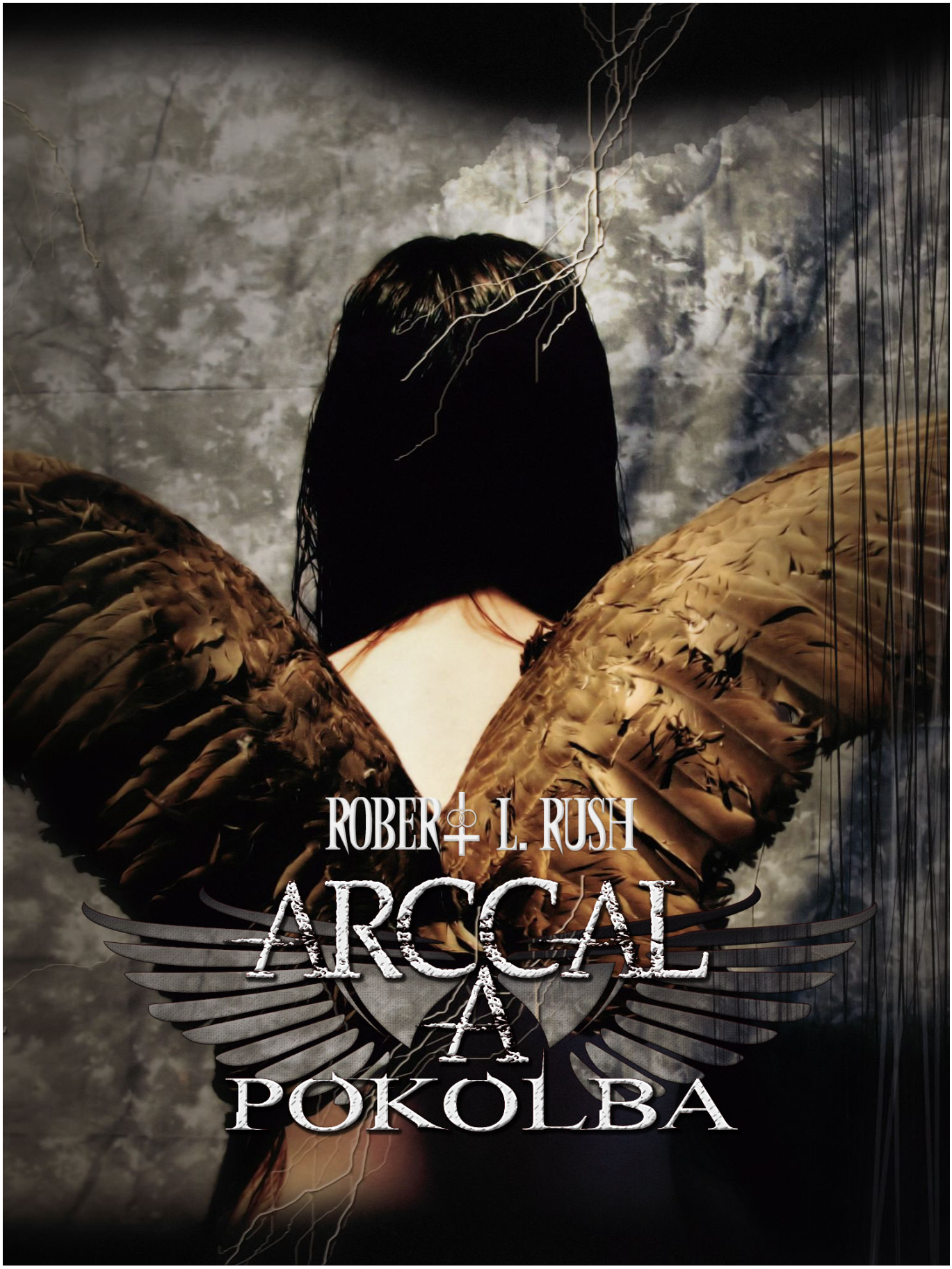
ROBERTO L. RUSH
ARCAL
A
POKOLBA

Arccal a Pokolba

Robert L. Rush

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

„Texas, Briscore megye, Silverton a 90-s évek közepe.

Andyt 14 éves korában megerőszakolták. A lánynak hatalmas lelki háborút kell megvívnia önmagában azért, hogy az egész megtörtént esetet elhallgassa a szülei, húga és a barátai elől.

Ezzel egy időben a festői kisvárosban egyre több fiatal csatlakozik a rockzene világához. Andynek ez pont kapóra jön. Valamivel feledtetnie kell azt, ami megtörtént vele. A lelke viszont háborog. Mikor fájdalmat érez önsértésként pengéhez, italhoz és kábítószerhez nyúl. Édesapja Greg, a lány által titokban tartott megerőszakolást követően elutazik, elhagyja a családot. Írországba megy. Andy egyik alkalmi kapcsolatból a másikba zuhan. Időközben beleszeret egy lány Zara. Andy, Zara által jön rá, hogy képtelen szerelemmel szeretni valakit.

Mark egy 24 éves, lelkileg megtört fiatalember, aki depresszióba menekül a balul elsült randik miatt. Egy nap megtalálja Andy adatlapját egy internetes portálon. Utolsó lehetőségként megpróbálja a rocker lányt egy randira hívni. A találka sikerül, de Mark már az elején érzi, hogy ő és Andy két különálló világ. Ámbár mégis elhatározza, hogy segít a munkanélküli lánynak új életet kezdeni, és kilábalni abból a szennyből, amiben jelenleg él.

Andy húga a 16 éves Cassidy pedig gyűlöli a nővérét. Tudja miket művel a fiúkkal és a lányokkal, mert Andy ugyanis biszexuális. Azonban hiába próbálja távol tartani magától a nővérét, az mintha fertőzné őt és belerángatná a szex világába.

Silverton idősebb polgárai kiközösítik a fiatal rockereket, mert többen úgy vélik, hogy nem a városba valóak ezek a fiatalok.”

„Jéghideg, éles penge szántja fel csuklómat… De a hideg után jön a forró kábulat, hisz az élet karmazsinvörös nedve csorog rajta végig.”

Szeretek késő tavasszal Silverton utcáján sétálni. Emlékeket ébreszt bennem, egy pár évvel ezelőtti nyári kalandról. Olyan kalandról, ami érzelmeket ébreszt bennem, hiába próbálnék meg menekülni előle, nem sikerül. Talán mert meg sem próbálok menekülni. Pedig fáj, rettenetesen fáj. Az a pad, amire ha leülök, pont az a ház van velem szemben, ahol az a rocker lány lakott, akibe, életembe először voltam szerelmes. Azt mondják, az első szerelmet senki nem felejti el örök életében. Pedig ez a szerelem csak részemről váltott ki hamis emóciókat, de ezzel mély nyomott karistolt szívemben és lelkemben.

A szobaajtó tárva nyitva volt.

Bárki, végignézhette volna azt, hogy egy fiatal lány és egy fiú szeretkezik.

Tették ezt teljes odaadással.

Csak egymás testének bájaival voltak elfoglalva.

Mintha a világ, csak erről szólna, teljes volt a testi összhang.

A fiú arckifejezése a megfelelni akarásról tanúskodott, a lányé a megszokásról.

Ő volt Andy. Az a lány, akit Texas, Briscore megyében található festői Silverton jól ismert.

Nem azért mert valamiféle előadó művész lett volna. De közel ezerhatszáz emberből, minden második jól ismerte, erre a nyakamat rátenném, vagy bármiben fogadnék.

Andy, éppen csakhogy belezuhant a tizennyolcadik életévébe, már a kisváros legtöbb fiúja túl volt rajta a laza kapcsolat nevében. Ő pedig ezért mást nem tett csak válogatott közöttük. A túlzott szexualitás együtt járt az ő életstílusával, a metál-punk-rockkal.

A rockerek már csak ilyenek, a szabad életmeglátásuk nem emel korlátokat a napi életükben.

De ez lány szerette mindezeket mértéktelenségekbe vinni, olyannyira szabad életmeglátású viselkedés jellemezte, hogy már-már ebből adódott a közvetlensége is a fiúkhoz és a vele egykorú lányokhoz.

Mivel Andy biszexuális.

Azt, viszont nem tudni ez a bizonyos "*túlzottság*" mikor alakulhatott ki nála, talán akkor mikor tizenhat évesen, egy, Májusi Vasárnap hajnalban a játszótéren egy rocker fiúval, meztelen, a hintán összegabalyodva szeretkeztek?

A fiú ezt súgta a heves lány fülébe: *„- Bánj velem úgy, mint egy angyallal és megmutatom milyen az igaz mennyország. De lehetnél rossz is velem, mint az ördög, és megtudod, milyen a forró pokol.”* Lehet ez a mondat hathatott rá?

Andy Malesevits, Texasban. A gyönyörű Silverton külvárosi negyedében lakott. Lényegében vér szerinti anyja Jeil tartotta el, mivel a lányának egy fillérje nem volt. A középiskolát sem fejezte be, kicsapták.

Jeil a maga negyvenöt évével egész jól tűrte lánya *„hülyeségeit”* és akadt, hogy túllőtt a célon.

Jeil, ápolóként dolgozott egy ideig a helyi idősek otthonában, aztán leépítést követően munkanélkülivé vált.

Férje: Greg, Írországban dolgozik, ugyanis az a cég, ahol ő érdekelt volt kivonult Amerikából és kénytelen volt kimenni. Úgy volt, majd keres a családnak házat, de időközben összejött egy nővel, mondhatni, hogy jó nagy slamasztikában hagyva a családját. Kárpótlásul minden hónapban pénzt küld feleségének és a lányoknak. Bár ez az elhagyott feleségét aligha kárpótolná ezzel. Lelkileg összetört. Napjai jórészét a családi házban tölti, emlékekbe burkolózva.

Andynek van egy húga is: Cassidy.

Ő ellentéte a nővérének, sőt nem is igazán kommunikál vele, mert mélyen elítéli a stílusa, és felelőtlen viselkedése miatt.

Cassidy, tizenöt éves, középiskolába jár, az él tanulók létszámát bővíti a jó eredményeivel.

Több fiú számára elérhetetlennek tűnik, nem mernek kezdeményezni a testileg formás lánynál.

Alacsonyabb, mint nővére.

A sport a szenvedélye ebbe beletartozik az úszás, futás, görkorcsolyázás.

Hetente egyszer ellátogat a konditerembe, nagy álma, hogy egyszer személyi edző lesz majd.

Derékig érő szőkés-barna haja és mélykék szemei már csak emelik a lélegzetelállító látvány gigantikus összhangját.

Van benne valami, amiért azonban hasonlít nővérére, még ha sokszor megpróbálja mélyre taszítani, elnyomni, önmagába zárni.

A túlzott szexualitás vágy érzése.

Jeil attól tart, hogy Andy elrontja majd Cassidyt, ezért ő is megpróbálja távol tartani nővérétől.

A Malesevits ház, kétszintes, téglaépítésű lakás.

A földszinten van a nappali, konyha, toalett, és egy üresen álló dolgozó szoba, amit Greg használt, valamint egy szoba, amiben Jeil tölti napjait, javarészt a négy fal között.

Az emeleten két szoba, ami a lányoké, egy fürdővel és mellékhelyiséggel.

Andy nagyrészt otthon sincs, állandóan a város utcáit rója. Rengeteg ismerőse van, és két állandó törzshelye. Az egyik a belvárosi Bagolysöröző, ami egy fiatalok által előszeretettel látogatott hely.

A másik, egy kifejezetten rockereknek fenntartott pub, a Fekete Lyuk. Itt szokott összefutni azzal a bandával, akikhez úgy érzi, hogy "*tartozik*".

Andy élete, hogy is mondjam eléggé kicsapongó, amit Jeil próbál feldolgozni, ami nehéz. Hiszen az ő lánya miatt ítélik el, és nyer megállapítást, hogy ő milyen szülő? Pedig mindent megpróbál.

Mikor Greg elhagyta őket, Andy akkor kezdett változni. Lelkileg és testileg, ekkor volt tizenöt éves.

Valami történhetett vele, ami belerángatta ebbe a "*mocsokba*". Ami miatt sebhelyeket ejt testén. Az önsértésének leggyakoribb kiváltója nála a kudarc, hiány és az elutasítás érzése. Amit próbál kompenzálni az állandó szexuális kalandokkal, abban reménykedve, feldolgozza majd. Az önagresszió célja lelke fájdalmának csillapítása az ismétlődő fájdalom és sérülésokozás némileg enyhít ezen. Leggyakrabban a csuklón, karon, combon karcol, vagy vág, akár egészen mély sebeket is, de sokszor láthatóak ütés, vagy önégetés nyomai is testén. Andy, ezután nem megkönnyebbülést, hanem szégyent, csalódást, bűntudatot érez, ami megmagyarázhatatlanná válik számára, és képtelen feldolgozni.

Jeil és Cassidy ezekről nem akar tudni, annak ellenére, hogy többször láthatóak a jelei. Andy nem átlagos lány. 173 centi magas, vékony testalkatú, széles csípővel, mindössze 57 kiló, félhosszú, sötétbarna haja van, ami néha sötétkék vagy fekete és akad, mikor elektromos borotvával alányír. A haját mindig maga vágja, tükör előtt a fürdőszobában. Volt mikor, részegen, meztelen neki állt az előszoba kellős közepén hajat vágni papírvágó ollóval.

Arca karakteres, kissé hosszúkás, szemei, magával ragadó, smaragdzöld színűek. Orrnyergében egy piercing karika díszeleg.

A jobb csípőjén egy ötágú pentagram csillagtetoválást visel, szalag kiegészítéssel, fekete színben. Bal csípőjén, szintén fekete színben egy nap motívum, hosszabb szalaggal.

Testének, jobb oldalán egy bordatetoválás, piros szív, benne egy világoszöld, félig kinyílt rózsafej, átdöfve egy fekete karddal. Ez jelenti számára a szíve szabadságának szimbólumát. Tizenöt éves volt, mikor egy fiú az utcából, elkészítette neki ezt a merész elképzelésre alapozott művet, fájdalma hevében, csak arra gondolt, mennyire releváns neki ez. Tarkóján egy kínai nagy *„a”* betű a keresztnevének kezdőbetűje. Kedvelt ruhadarabjai közé tartoznak a gótikus, punk, rock stílusú darabok. Természetes, kedvenc színe a fekete, ezért a ruhái is többnyire fekete színűek.

Nyakában szinte állandóan ott fityeg két ezüstlánc, az egyiken egy kereszt van, amit nagymamájától kapott. A másikon egy katonasági "*dögcédula*", amit egy rocker férfitól kapott, akit orálisan, kielégített a piabűzös, dohányfüstös, Fekete Lyuk, italozó mellékhelységében.

Soha nem fogadott el anyagi juttatást, egy-egy fellángoló szexuális élvezetért, neki kellet, és kész. Nem volt magyarázat.

A vélemények, azonban megoszlóak voltak vele kapcsolatban, többen állították azt, hogy Andy nem tudja mi az a szerelem, az érzés, ami mintha soha sem lett volna benne, mintha kiölték volna belőle. Egy férfi és egy nő sem keltette fel benne az érdeklődés olyan fokát, hogy lekösse magát nála akár egy életre.

Voltak fiúk kik jól érezték magukat vele, és eszük ágában nem volt párkapcsolatot létesíteni. De akadt tíz százalék, akik szívesen jártak volna vele. Lehet, hogy ők nem ismerték? Vagy nem elég *„emberesnek”* érezték magukat, hogy betörjék, mint egy vad musztáng lovat?

Kora Március reggel volt, mikor Andy fehérneműben a toalettre tartott.

Jeil és Cassidy még aludt.

Andy mindkét karján, fekete, bőr csuklószorítókat hordott, ezzel leplezte a vágási hegeket a csuklóján.

Az ajtót magára zárta, a vécétartály tetejét levette, és kivett belőle egy átlátszó zacskóba tekert ruhából kivágott darabot, amit helyenként beszáradt, vérfoltok borítottak, a ruhadarabba tekerve egy Wilkinson Sword borotvapenge ágyazódott. Leült a vécére.

A hüvelyk és mutatóujjában szorongatta a pengét egy kis ideig.

A tavaszi nap, ébredező sugarai szűrődtek át a kis ablak üvegén.

Egy mély sóhajtás, a bal kezét ökölbe szorította, a vérerek a csuklón kidagadtak, mintha arra vágynának, hogy kitörjenek a bezártságból, legyen egy értelme a vad áramlásnak.

Andy, egy nagyot nyelt, és a jobb keze a pengével megindult a bal kéz felé, épphogy, lágyan a csuklójához érintette, a nap fénye villantotta meg a Wilkinson felületét, fénytükröt vetve a lány szemeibe, kicsit hunyorított, talán játékosnak találhatta?

Egy mély lélegzett, a penge élét, csuklójához szorosan szorította, vágni készült, amikor hirtelen, valaki, rángatni kezdte az ajtókilincset, és dübörgött.

Andy annyira megijedt, hogy mélyen vágta be a pengét a bőrébe húsig hatolva.

A véráram útnak indult. Vékonyan spriccelve határokat nem szabva a külvilágba, rá a fehér csempére.

- Andy. Te vagy ott bent? - Jeil volt az.

Andy, a ruhadarabbal próbálta elszorítani a vérzést, de az pillanatok alatt átázott.

- Igen! Mindjárt megyek, faszom. - kiabálta.

- Mit csinálsz olyan sokáig bent?

A vértől átivódott rongydarabba tekerte a pengét, amit a vécékagylójába dobott. Vécépapírral törölte le a csempére spriccelt vért, és a járólapot is majd lehúzta.

A csuklószorítót felrángatta, alágyömöszölt egy kis darab vécépapírt, majd ajtót nyitott.

- Miért nem az emeleten használod a vécét? És mért nem húzol fel egy köpenyt? – kérdezősködött Jeil.

- Fent eldugult a klotyó és melegem van, baszd meg! Nem fogok bundában aludni.

Andy szeretett ruha nélkül, vagy fehérneműben flangálni a lakásban. Nem zavarta az, hogy idegen emberek megbámulják, sőt kifejezetten élvezte, az sem érdekelte, hogy vágásait, ütésnyomait megláthatják a testén.

Mikor a polgármester, Roger Wenson, fiánál töltötte az éjszakát, reggel egy szál tangában flangált be a mosdóba, Mr.Wenson és felesége előtt, akik épp a reggeliző asztalnál ültek.

Nem voltak gátlásai és aránylag minden testrészével elégedett volt.

Ellentétben húgával, akinek önbizalma mélyen rejtőzött, és barátnői sem tudták felhozni a feneketlen mélységből. Pedig sok fiú tett megjegyzést alakjára.

Cassidy a szerelmet kereste, de titokban tette, soha nem vallotta be barátainak, ki az, aki bejön neki és ki az, aki nem. Mindenkiről semleges véleménye volt, az igazit megtartotta magának, szexuális képzelgéseivel.

Andy viszont feltűnő volt, akárhol megjelent, valamiért, talán kisugárzása, vagy öltözködése miatt lehetett, de valamiért vonzotta a kalandokat.

Mikor a depresszió lett rajta úrrá a temetőben vigasztalódott, olyankor sok minden járt a fejében, hogy az élet miért taszíthatta így ki? És édesapja miért hagyta el őket? Ezért úgy is Jeil a felelős, és ezért is utál otthon lenni.

Mrs. Swenson, többször látta már Andyt a temetőben, részegen bukdácsolni, és mikor ismét alkalma volt látni nem bírta ki és a belvárosi ajándékbolt előtti kávéautomatánál Jeilnek ezt szóvá is tette.

- A lányodnak még nincs munkahelye? - érdeklődött.

- Sajnos nincs. - érkezet a sekélyes válasz.

- Mert nagyon nem jó ám, hogy a temetőben részegen járkál.

Jeil, nem tudott válaszolni, de nem azért mert attól félt, hogy egy mondattal megsérti az öreglányt, hanem mert nem jutott eszébe megfelelő válasz.

Andynek nem kellett pénz, hogy jól érezze magát, vagy, hogy egész nap *„ellegyen”*. Volt mikor heteken át alig evett, amúgy is utálta a húsételeket, elvből nem evett húst, mert vegetáriánusnak vallotta magát. Addig, amíg apjuk velük élt, Andy többet segített anyának a háztartásban, de a kemény férfimunkáért rajongott igazán. Gyakran járt el már tizennégy évesen apjával, fát vágni a Silvertoni erdőgazdaságba, mindenki el volt csodálkozva, hogy Greg a lányát hozza a fizikai munkára. Akkor még Andy vonzalmat érzett a testedzéshez is. Hajnalonként futott, esténként súlyt emelt. Aztán mikor Greg elment, Andy tizenötödik életévét betöltötte, akkor kezdett vonzódni a rock zenéhez, a szexualitáshoz, amit aztán túlzásba is vitt.

Andy a belvárosi sörözőben töltötte idejét, mikor megjelent Mark Brans, és haverja Rayen Treey.

Mark, Brans képviselő fia, a Treey fiút pedig Andy már ismerte, egész közelről.

A fiúk a rocker lány asztalához ültek, és Rayen bemutatta haverját, Andynek.

Mark zavarban volt, Andy pedig rögtön rájött, hogy mire megy ki a "*játék*". Aztán Ray tett egy megjegyzést:

- Andy marha jó az ágyban ám.

Mark arca elpirult, a lány, pedig hangosan felnevetett.

Ray, elküldte Markot sörért.

– Menj, hozz három sört. – szólt oda neki.

És ez pont jó alkalom volt arra, hogy Andyvel beszéljen:

- Az van, hogy Mark szűz, és látom, bejössz neki, szóval, megtennéd?

Andy lehúzta még a maradék sört, rámosolygott Rayenre.

- Most szívességet kérsz tőlem?

- Talán, de jól fogod érezni magad, garantálom. - állapította meg Ray.

- Meghalok egy jó szexért. - vágta rá Andy. - De miből gondolod, hogy jól fogom érezni magam egy szűz pasival?

- Attól, hogy még nem volt lánnyal jó lehet az ágyban. - feltételezte a fiú.

- Nem jártam még soha úgy, hogy egy tapasztalatlan pasi jó lett volna nálam. - állapította meg Andy.

Közben visszaért Mark, Ray felajánlotta, hogy benne lenne-e abban, hogy Andy hazakísérje.

Marknak, tetszett az ötlet és a rocker lány is szimpatikus volt neki, ezért belement, annak ellenére, hogy feszélyezve érezte magát, főleg ha belegondolt, hogy egy lány kíséri majd haza ezen a már legurított sörök sem tudtak megnyugvásként hatni rá.

A Brans ház felé, gyalog negyed óra volt az út, Andy közvetlen volt, mint mindig és kissé spicces állapotban bolyongott Mark mellett.

- Te félsz a csajoktól? - kérdezte, a fiúra bámulva.

Mark jó egy fejjel magasabb volt a lánytól, magas és cingár.

- Nem… Nem félek. - jelentette, ki de nem volt túl meggyőző.

Andy nevetett, Mark pedig elpirult, már nem az első alkalom volt, hogy a srác arca piros pozsgássá változott. Ez Andy felé egy bizonyos jel volt, ami továbbra is arra késztette, hogy játsszon a fiúval, próbálta oldani a "*helyzetet*" és már akkor tudta a szex is menni fog.

Mark szülei, üzleti úton voltak, így üres volt a ház. Alig értek be a bejárati ajtón Andy, nekiesett a zavarodott fiúnak. A lakásba már nem jutottak be csak az alagsori garázsig, vadul csókolóztak, próbáltak megszabadulni a ruháiktól. Mikor mindketten meztelenek voltak, Mark háton a földre feküdt, Andy pedig lovagló pózban kezdte el a fiú szüzessége elvesztéséért szóló hadjáratot.

Mark teljesen fel volt oldódva, talán az alkohol is közrejátszhatott. Andy a fiú, kezeit irányította a testén, hogy élvezetesebbé tegye az együttlétet.

Aztán nagy hangzavarra figyelt fel. Az automatikus garázsajtó, emelkedni kezdett. Mark megijedt

és lelökte magáról a lányt, mindezt másodpercek töredéke alatt. Felpattant és a földön szanaszét heverő ruháit kapkodta fel.

Andy, guggolva hangosan nevetett.

A bejáratnál egy koromfekete Range Rover állt, és az autóban Mr.Barns és felesége ült, akik tátva maradt szájjal nézték a szélvédőn keresztül, hogy tinédzser fiúk, a bokszer alsóját rángatja magára, Andy meg akkor állt fel, nem is takargatta meztelen testét.

Mr.Barns kiszállt az autóból és fia felé tartott, akit pofonvágott.

- Mit képzelsz magadról? Anyád előtt így lejáratod magad? – Ordítozta.

Mark a földre szegezte tekintetét, szégyellte magát apja és a lány előtt.

Andy, komótosan összeszedte ruháit, amit melleihez fogott, és megindult a Range Rover irányába, a garázson át, ki az utcára. Odaszólt még az autóban ülő hölgynek.

– Viszlát, Miss Barns.

Távolról még hallotta, hogy a képviselő úr üvöltözik a fiával.

Megállt egy bokor mögött, átöltözött.

Rony Svens, az úgymond, helyi rock együttes a Dark Craft frontembere. Beképzelt és furcsa teremtmény.

Arcáról és hosszú, majdnem derékig érő fekete színű hajáról, első látásra azt hinné az ember, hogy nő.

Vérbeli rocker, elmúlt már húsz éves, annak ellenére még mindig lázadó életvitelt folytat a saját törvényei szerint éli a mindennapos életét.

Édesapja bálvány volt számára, ő is egy rock együttesben játszott dobosként.

A dobolás nem érdekelte annyira, mint édesapját.

Aztán, mikor Rony tizennégy volt, apját, Jeremy Svenst, a seriff iroda munkatársai hurcolták ki a házból, mert kirabolta a központi bankfiókot Collingsworth megyében, Wellingtonban.

Jeremyt tizenöt év fegyházra ítélték.

Anyja Elena, alkoholista, és egyáltalán nem érdekli a saját fia élete, így nem is foglalkozik vele. Ezért, voltaképp Rony *„szabad”* életet él, mindenféle kötelezettségek nélkül. Alkalmi munkákból tartja fent magát.

Együttese, kisebb kocsmákban lép fel jóformán egész Texas megyében, bár több helyről kitiltották már őket, rendbontás miatt. Például Kingsville és San Angelo városába be sem tehetik a lábukat, mert nem kívánatos személyek.

Andy jól ismeri már évek óta. Rony csak használja a lányokat, ugyanúgy, mint Andy a pasikat, csak ő szexuális kicsapongásait brutálisan adja elő.

Andy egy este igen csak részeg volt a Fekete Lyukban, Rony pedig megkívánta az asztalra borult lányt, ezért haverjaival, feltámogatták a piától bűzlő rocker csajt, betették Rony autójába az meg kivitte a temetőbe.

Vállán cipelte a néhai Brigitte Larson sírjának, fedelére tette.

Levetkőztette meztelenre, visszament az autóhoz, hozott magával két vontatókötelet és egy kutyaláncot, nyakörvvel.

A két lábait a vontatókötelekkel az öntvény gyertyatartókhoz kötözte.

A nyakörvet a nyakába tette és a láncát a betonfejfán körül tekerte, úgy csatolta össze. Volt a csomagtartóban pár mécses, a meztelen csaj teste köré rakta és meggyújtotta őket.

Andy teljesen kómában volt, csak néha eszmélt fel, mikor Rony a mécsesből a forró viaszt az izzadt testére csepegtette, miközben fölé támaszkodva durván, közösült vele. Közben autójából ordított a Guns'N'Roses és a Paradise City, az egész temetőben lehetett hallani.

Brigitte Larson, pont tizenhét volt, mikor a szülei a padlásuk egyik gerendájáról szedték le, nyakában egy vastag kötéllel.

Mr. Larson azt hitte él még a lánya, hol-ott már lila volt a szája.

Öngyilkos lett Rony miatt, mert szerelmes volt belé, Rony meg nem. De azt senki nem tudta a legjobb barátnőjén kívül, hogy miért tette azt, amit tett.

Már pirkadt, mikor Andy arra ébredt fel, hogy fázik.

Felült a sírfedél tetején, ránézett a fejfára:

"*Egyetlen titka volt jóságos lelkednek: mosoly, hit és tiszta szeretet*." ezt olvasta a sírkőn, majd ráköpött.

- Rohadt kurva. - mondta hangosan.

Ismerte Brigittet, és azt is tudta róla, hogy nem olyan volt, mint amilyenek saját szülei hitték.

A földről összeszedte a ruháit, felöltözött és hazament.

Jeil az előszobában idegesen járkált, egyik kezében kávéscsésze a másikban cigaretta. Andy besompolygott és a kanapéra huppant.

- Van egy cigid? - kérdezte.

Jeil, az asztalon heverő cigarettás dobozt elé tolta.

- Hol voltál? Bűzlesz a piaszagtól és a férfi parfüm illatától. - állapította meg.

- Megint eljátszod az aggódó anya szerepét? – szájalt vissza.

Jeil beleszívott a cigibe és elnyomta, pedig még csak félig volt.

- Akármit mondhatok, nem is érdekel, miért csinálod ezt? - kérdezte Jeil.

- Helyre hozhattad volna apával a kapcsolatotokat, volt rá idődd. Basztál rá.

- Ez nem igaz! - vágott közbe Jeil. - És ne beszélj így velem.

- De igaz! Apa azért hagyott el, mert leszartad. Azért jött össze egy másik ribanccal, mert elhanyagoltad. Most meg adod itt a mintaanyát, csak nem jössz rá, hogy késő. Amúgy meg kurvára bebasztam éjjel, és a temetőben egy kibaszott kriptán szexeltem egy csóró drogos faszkalappal. Elégedett vagy?

Jeil, rágyújtott még egy cigire, nem hitte el, hogy ez az ő lánya.

Andy felállt és kiment, a boltív alatt futott össze az álmos képű húgával, aki pizsamában jött vele szemben és az előszobába tartott.

- Már megint vitatkoztatok? - kérdezte, majd Jeil mellé ült és hozzábújt, átkarolva.

- Ígérd meg, hogy soha nem leszel olyan, mint a nővéred. - tanácsolta Jeil, aggódó arccal miközben Cassy arcát simogatta.

- Megígérem. - nyugtatta anyját.

A csendes ház nyugalmát, Cher, Turn Back Time, hangos zenéje törte meg.

- Beszéljek vele? - kérdezte anyjára nézve.

- Ne. Hagyd, nem akarom, hogy veszekedjetek.

De Cassidy nem bírta ki és mégiscsak bement Andyhez, aki felhúzott lábakkal a vetetlen ágyában összekuporodva sírt.

Cassy az ajtóban állt és nézte, szánalmat érzett és nem tudott mit mondani, de a hangos zenétől, amúgy sem hallotta volna.

Két-három mondatnál többet nem váltott vele soha, mióta "*átment*" a rocker világba, gyűlölte, amiért így bánt anyjával, és azért is, mert minden fiút megkapott, bár ez inkább irigység volt.

Odament a lejátszóhoz, és levette a hangot.

- Andy. - szólt Cassy.

Andy, ránézett húgára.

- Mi a szart akarsz? – kérdezte, szipogva.

- Csak azt, hogy hagyd békén anyát.

- Ki a fasz bántotta?

- Te. Állandóan nyírod a hülyeségeiddel, pedig ő aggódik érted.

- Mondja az, akinek világ életében ki volt nyalva a picsája. - háborodott fel, Andy.

- Nem tudom, mi van veled? De nem is érdekel. Csak anyu miatt próbáltam volna veled beszélni.

- Takarodj! Hülye, picsa! - kiabálta Andy.

Cassidy vett egy mély lélegzettet és kifordult az ajtón, szó nélkül.

Ismerősök, barátok nem értették azt, hogy Jeil miért tűri meg a házban a lányát, aki ennyire ellenszenves és link életet él.

Tavaly, hálaadáskor, Jeil rokonsága vendégségbe érkezett a házba.

Andy, a szobájában füves cigarettát szívott, és whisky-t vedelt.

Szédelegve, jött le az emeleti szobájából, az ajtót nyitva hagyva hangosan szólt Roy Orbison, You Got It zeneszáma. Minden vendégnek beszólogatott és hangosan énekelt, felháborodást keltve az emberek közt.

A Hatvanadik életévét betöltő nagymamának, jointot kínálgatott.

Jeil apjával meg mindenáron le akart feküdni.

Alig bírták lecsillapítani, és felvinni a szobájába.

Szombat, délután volt, Március vége, gyönyörű napsütéses idő kápráztatta el Silvertont. Az égbolton nyoma nem volt felhőknek.

A belvárosban a busz állomás környékén találkozott Andy a Wellington fiútestvérekkel, akik a rock együttesükkel épp próbára készültek.

Tony és Roy már igencsak túl voltak a húszas éveiken, de még mindig arról álmodoztak, hogy rock zenéikkel bevágódnak a könnyűzenei iparba.

Közben senkit nem érdekelt a banda zenéje.

Andy már régóta ismerte őket, de nem vált a rajongójukká, meghallgatni, meghallgatta őket és lényegében ennyi.

A megállóból együtt mentek a fiúk szüleinek házáig, akik nem voltak otthon, ilyenkor a banda tagjai, próbálhattak a lakásban.

Andy, meglepődött, hogy más lány nem volt rajta kívül.

A nyolc fiúból csak Tonyt és Royt ismerte.

Kis idő elteltével előkerültek a szeszes italok és a próba is elkezdődött.

Andy kellemeset csalódott bennük, mert egész jól játszottak kemény metál zenét várt tőlük.

Az énekes fiú nagyon bejött neki. Ő volt Thom Stringer, Kolorádóból.

Thom, csak is kizárólag a próbák miatt utazik át Silvertonba.

A zenekar két éve játszik együtt, kisebb Pubokban lépnek fel általában. Az énekes fiúnak nem kellett sok idő, hogy rájöjjön, bejön a lánynak.

A zenekar a ház udvarában múlatta az időt. Húst sütöttek, fogyott mindenféle ital is. Már késő délutánra járt, mikor előkerült a fű. Mindannyian szívták.

Thom egyre közelebb került az egyetlen lányhoz. Heves csókok következtek, gyengéd, véletlenszerű testi érintések. Rövid időn belül a Wellington fiúk, szüleinek hálószobájában találták magukat, félig-meddig már a ruhák is lekerültek egymásról, mikor megszólalt a fiú:

- Mindjárt jövök, hozok meglepetést. - félmeztelen kiandalgott a szobából.

Andy az ágyba huppant és lassan elhomályosult körülötte minden.

Arra eszmélt fel, hogy egy férfihang szólongatja, és pofozza arcát.

Thom volt az.

- Mi van? Akkor dugunk? - kérdezte.

Thom az éjjeliszekrényre mutatott, ahol két zöldes színű folyadékkal megtöltött injekciós tű hever.

- Mi a szar ez? - Kérdezte, meghökkenve Andy.

- Nyugi. Ez csak máktej, tök ártalmatlan, egyik a tiéd a másik az enyém. Garantáltan feldobja a szexet.

- Milyen máktej? Te normális vagy? Ilyen szarral lövöd magad? – döbbent meg Andy.

- Te még soha sem próbáltad? - kérdezte Thom.

Andy akkor vette észre a fiú bedagadt, szúrt vénáit.

- Baszd meg! Te drogos geci! – kiabálta.

Kecmergett volna ki az ágyból, de Thom visszalökte, és elkapta a nyakát, majd megszorította.

- Jót akarok, baszd meg! Nem érted? - mondta, összeszorított fogakkal.

Jobb kezével az injekciós tű felé nyúlt a ballal Andy nyakát fogta, aki folyamatosan fészkelődött és próbált szabadulni, de Thom egyre erősebben szorította a nyakát, és már a tű a kezében is volt.

A fogaival húzta le a védő műanyagot és Andy, nyakába vágta, aki azonnal abbahagyta a védekezést, a fiú a nyakát elengedte.

Andynek felakaszkodtak a szemei, és testi ereje is lassan kezdte elhagyni, elmosódott körülötte minden.

Később hatalmas, robajló zajra eszmélt fel. Egy konténerszállító vonat kígyózott el közvetlen mellette.

Vasúti sín mellett feküdt, a fűben heverve.

Fájt a nyaka, karjai, és lábait is alig érezte.

Bugyi nem volt a kiszakadt, begombolatlan farmernadrág alatt, melltartó sem volt a fordítva

ráadott felső alatt.

A vaginája szúrt a fájdalomtól.

Lassan feltápászkodott, próbálta összeszedni minden erejét, a város felé gyalogolt. Késő délután volt, mikor hazaért.

Jeil és a húga nem volt otthon.

Az emeleti fürdőszobában vetkőzött le, ruháit egy szemetes zsákba dobta.

A tükör előtt nézte meztelen testét, amin helyenként kék-zöld foltok voltak és bőre bűzlött a sperma, szúrós szagától.

- Rohadt, buzi. - motyogta magában, ahogy haját a nyakától eltúrta, észrevette a tű nyomának bekékült helyét, ami égett a fájdalomtól.

Ráköpött a tükörre.

Csak hetekkel később tudta meg, hogy mind a nyolc fiú közösült vele, egymás után, amit pedig Thom a nyakába szúrt ópium keverék volt.

Andy maximum a füves cigiig megy el intravénás, tablettás egyéb más "*kemény*" drogokat még soha nem próbál ki.

Thom Stringer túllőtt a célon, de nem ő volt az egyedüli.

Ott volt még Joe Bailey, a közel két méter magas, nagydarab fickó. Aki a helyi éjszakai klubban kidobóként dolgozott. A huszonhat éves fiatalember mikor megismerte Andyt szerelmes lett belé, mikor rájött kivel van dolga, egy idő múlva kiábrándult.

Joe, egyedül él a szülei házában, a belvárosban, mikor "*kényeztetésre*" van szüksége, telefonon hívja Andyt, az meg vagy megy, vagy nem a szadista pasashoz.

A hatalmas darab kigyúrt fazonnak minden hétvégére akadt nő, de csak azok, akik nem tudják, hogy szadista. Akik egyszer már voltak vele, többet soha.

Andy más volt Joe számára, mint egy "*préda*" ő benne a jó szexpartner mellett a lelki társát is megtalálta.

Joe, többször elgondolkozott rajta, hogy összecuccol a rocker lánnyal, de tudta, hogy Andy nem lenne hajlandó rá.

Joe, előző éjszaka dolgozott a First Night szórakozó helyen, így még Vasárnap, kora délelőtt az ágyában aludt.

A lakásban kupleráj volt, ruhák szanaszét dobálva, mosatlan edények, poharak tömkelege tornyosult a konyhában. Üres szeszesital üvegek az asztalon.

Az álmát a bejárati ajtó zajos, csengőjének hangja verte fel.

Többször csengettek, mire egy száll alsógatyában kivánszorgott az ágyából.

A nagydarab férfi testét tetoválások borították, még a kopaszra nyírt fejbőre is tetovált volt.

Andy állt az ajtóban, mosolyogva.

- Szia. Nem mondod, hogy aludtál? - mosolygott a férfira.

A mosolyával bárkit le tudott venni a lábairól. Ha Baileynak rossz napja volt és látta a rocker lányt mosolyogni minden rossz elszállt.

- Szia, hosszú volt az éjszakám. - válaszolta.

- Egyedül vagy? - kérdezte Andy, miközben a lakásba lépett.

- Ja. – vakarta tar kopasz fejét Joe.

- Ez meglepő, hú, baszd ki! Mekkora kupi van itt, neked nő kellene. - állapította meg Andy.

- Az a gáz, hogy ma jön a húgom is, szóval ki kéne ganézni, segítesz? - kérdezte.

- Hát, végül is van időm.

Mindössze két órájuk volt a lakás rendberakására, ami hamar eltelt.

Andy zuhanyozni készült, hívta Joe-t is, de az nem ment, már a szobában levetkőzött a férfi legeltette a szemét az elé tárult látványon.

- Gyönyörű tested van. - jegyezte meg.

A lány már meztelen állt Joe előtt, aki egy fotelban telepedett meg.

- Nem gondoltad meg magad? – szegezte rá kérlelő tekintetét.

- Á, nem. Mert az nem negyed órás kaland lenne, és most annyi időnk nincs. - szólt, sajnálkozóan.

- Te tudod. Sietek, és már itt sem vagyok.

Andy, imádott Joe-nál zuhanyozni, mert a fürdő tágas volt és kényelmes.

Az előszobából fülbemászó zene hallatszott a fürdőbe. Chris Isaak, Somebodys Crying zeneszáma.

Megnyitotta a csapot, a zuhanykabinba állt, a tejüvegű kabin ajtaját, eltolta.

Élvezte a testére zúduló, langyos vizet, minek hűsítő cseppjei ezerszámra csorogtak testén, lassan a haját is átáztatta a víz**.**

Már törölközött, mikor, női hang szűrődött be az előszobából, tudta, hogy megérkezett Joe, húga.

Magára tekerte a törölközőt és úgy vette az irányt az előszobába, ahol a piros színű, bőrborítású kanapén egy fekete hosszú hajú lány ült.

Ő volt Zara Bailey, huszonnégy éves, vérbeli, nagyvárosi, rockerlány.

Zara, öt éve költözött Silvertonból-Los Angeles-be.

Nagyvárosi pezsgésre vágyott, túl unalmas volt neki a kisvárosi élet, mindenki kibeszélte,

„furcsa” természete, és öltözködési stílusa miatt, és az itt adta lehetőségek sem kecsegtették.

Szüleik halálát követően döntött úgy, hogy akkori szerelmével, Steve-vel, elköltöznek. Zara, szabadságra vágyott és valamiféle kiteljesülésre, Steve korlátozta ebben ezért dobta a fiút.

Egy tetováló szalonban találta meg számításait, a Hollywood Boulevardon a Dark Horse-ban.

Kreativitására felfigyelt Erick Warmerdam a szalon grafikai vezetője.

Így tetoválhatott megrendelésekre a szalonban, Kedd, kivételével minden nap, este kilencig.

Zara a megjelenésével, legalább olyan provokatív volt, mint Andy, csak az angyalok városában ez nem volt feltűnő, mint egy kisvárosban.

Mikor, annyi idős volt, mint Andy, ugyanúgy öltözködött és ugyanazt az életstílust képviselte.

Csak a város nem engedett annyi szabadságot, hogy kibontakozhasson.

Zara, végignézett a vizes hajú, törölközőbe csavart lányon.

Andy is ugyanúgy tett, Joe, pedig rögtön összerakta a "*képet*".

- Istenem. Ez a pillanat, most mindent elmond. - törte meg a romantikus csendet.

Andy és Zara, nevetni kezdett, majd Andy, három arcra puszival üdvözölte Joe, húgát. Aztán, mintha természetes dolog lett volna, Andy ledobta magáról a törölközőt, pucéran állt a nappali közepén.

Zara, kívánatos szemeket vetett a meztelen lány testére, és ebből Joe sem maradt ki.

- Kellene neked még egy pár, dögös tetkó. - állapította meg Zara.

Andy, felvette a bugyiját a földről, kezében tartva, combjához szorítva.

- Az marha jó lenne, egy csomót akarok. - ujjongott.

- És? Hova? - tette fel a kérdést Zara.

Andy, elgondolkodtatóan nézett mindkettőjükre, majd igéző tekintetett vetett Joe húgára.

Mélyzöld szemeiből látszott, hogy van elképzelése.

- Tök jó lenne a combomon. A tarkómon, abba belehalnék, de leszarnám. És a hátamon.

Megfordult, és próbálta mutatni, majd belebújt a bugyiba, a melltartó pántot felhúzta a vállaira.

- Becsatolod? - kérte meg a csajt.

Joe, mindezt szótlanul nézte végig.

Zara, felállt és becsatolta.

- Köszi.

- Nincs mit. Egy élmény volt. – reagált, mosolyogva Zara.

- Úgy látom jól egymásra találtatok. - jegyezte meg, kissé gúnyosan Joe.

Andy közben felöltözködött.

- Mi van? Féltékeny vagy? - nevetett Zara.

- Áh, dehogy. - Joe is nevetett.

Andyn mikor az összes ruha rajta volt, Zara mellé ült.

- Megvannak még a régi helyek ahova jártunk? - kérdezte Andyt.

- Nem tudom. Hova jártatok? Én a lyukba és a bagolyba szoktam benézni.

- A pincét bezáratta az a köcsög polgármester. – szólt közbe felháborodottan Joe.

- A kurva anyját! Pedig az jó hely volt. - sajnálkozott Zara

- Akkor menjünk a lyukba. - vetette fel ötletként, Andy.

A rock-kocsma, körülbelül Joe lakásától, húsz percnyire volt, gyalog mentek.

Andy többször megállt, mert mindig összefutott valakivel, akit ismer, nem maradhattak el az üdvözlő puszik, és némely sráccal a nyelves csók.

Közös fényképeket készítettek, volt egy olyan pillanat, amikor Zara és Andy, ajka, veszélyesen közel értek egymáséhoz.

A lánynak tetszett Andy, és ahogy hergelte közvetlenségével, egykori önmagát látta benne, mikor ennyi idősen rótta Silverton utcáit. Azóta évek teltek el, voltak, akiket ismert és akadtak olyanok, akik egész jól megváltoztak jó irányba, mióta utoljára látta őket. Beleértve Andyt is.

A kocsmában alig lézengtek az emberek a két lány leült egy asztalhoz, Joe, pedig a pulthoz ment italt kérni. Hozott sört és kólát is, majd odaült a lányokhoz.

- El kell, hogy mondjak valamit. - kezdte el Zara, Andyre pillantva.

- Kezdődik a vallomás. - tette hozzá megjegyzésképp Joe.

Mindhárman viháncoltak.

- Az van, hogy örülök annak, hogy összefutottunk. – folytatta.

- Mert megmondom neked, mikor régen ismertelek nem néztem volna ki belőled azt, hogy te rocker leszel, begubózott kis csaj voltál, meg lehet, hülyének fogsz nézni, de, marhára hasonlítasz a régi énemre. Ami jó. - hosszú csend következett. Zara belekortyolt a sörbe.

- … Tényleg jó.

- Akkor, erre igyunk. – mosolyodott el Andy.

Egész végig az járt Zara fejében, hogy vonzódik Andyhez.

Abban nem volt biztos, hogy csak a testét kívánta meg, vagy belsőleg is meg akarja ismerni.

De mindenesetre meghozott önmagában egy döntést. Elvinné, pár hétre magával Los Angelesbe. És akkor, majd ott felszínre kerülhetnek a valós érzések.

Nincsenek elkötelezettségek Andy életében.

Mindig arra törekedett, hogy az ehhez hasonló korlátokat elkerülje.

Több, volt, barátnője elkötelezte már magát, sőt akadt olyan is, aki már gyereket szült. Jeil, huszonnyolc éves volt, mikor teherbe esett Andyvel, sokáig vártak férjével, mert azon igyekeztek mindketten, hogy a megfelelő anyagi háttért biztosítsanak a születendő gyereknek.

Elmúlt már harminc, akkor jött Cassidy.

Andy soha nem is gondolt arra, hogy egyszer is valaha terhes lesz, és arra sem, hogy férje lesz, és ő, családanya szerepben fog tündökölni.

Egész, késő este volt már, mikor kiléptek a pub ajtaján. Joe, fáradt volt ezért hazament. Zara nem akart, inkább felajánlotta a rocker lánynak, hogy elkíséri a Malesevits házig. Kissé hűvös volt az Április eleji éjszaka, a két lány a kihalt utcán sétált.

A központi parknál álltak meg.

Ilyenkor még csendesebb volt az amúgy is nyugodt kisváros.

Az itt lakók napokon belül készülődnek majd a Silvertoni tavaszköszöntő utcai fesztiválra.

Egy padra ültek. Zara, rágyújtott egy Camel cigire.

- Kérsz? - nyújtotta a sárga színű dobozt Andynek, aki kivet egy szálat.

- Köszi. - mondta, miközben a zsebében kotorászott öngyújtó után.

- Érdekes… - merengett el Zara, közben az öngyújtóját nyújtotta újdonsült barátnőjének.

- Micsoda? - kérdezte, Andy, cigarettával a szájában, majd meggyújtotta.

- Köszi…

- … Hogy, olyan csend van, sehol egy lélek, ha visszajönnék, fura lenne ezt megszokni. - elmélkedett.

- Mért? Vissza akarsz jönni? - kérdezte, meglepődött arckifejezéssel, Andy.

- Nem. De te velem jöhetnél. - hadarta, Zara.

Közben azt gondolta, hogy végre túl van azon, hogyan tálalja Los Angelest.

- Elvinnél, magaddal? - csodálkozott, Andy.

- El. Pár hétre – jelentette ki határozottan, Zara. - Eljönnél velem?

- El. Azt hiszem, igen. – vágta rá Andy.

Zara, elmosolyodott. Szerelmes lett.

Soha nem gondolta volna, hogy pont a Malesevits lány lesz az, aki iránt fogja érezni ezt a szédületes érzést.

Andynek egész éjszaka Los Angeles járt a fejében, alig bírt elaludni.

De valamiért nem volt biztos benne, hogy elmenne.

Zara, pedig Andy képeit nézegette Facebookon.

Érezte, hogy halálosan szerelmes belé és boldoggá tette, hogy a jövő héten magával viheti a rockerlányt.

Másnap, délelőtt a belvárosi sörözőben találkoztak.

Zara, két kávét rendelt, és le sem tudta venni a szemét Andyről. Amit ő is észrevett.

- Valami furát látsz rajtam, hogy így bámulsz? – kérdezte, elmosolyodva.

- Le akarok feküdni veled. - mondta, mindezt úgy, mintha ez egy átlagos kérés lenne.

Andy, felnevetett.

- Az jó, mert én is kipróbálnám veled. – elmosolyodva fogadta el a felkérést.

- A bátyám, hétvégén melózik, éjszaka, átjöhetnél. - vetette fel a tervet.

- Az tök jó lenne. Benne vagyok. – egyezett bele Andy.

Mindig is kalandvágyó volt, képes bármeddig elmenni, korlátok, határok és tabuk nélkül.

Tévedett az, aki azt hitte, hogy könnyen kapható, bárkinek.

Andy nem adta oda magát mindenféle embernek.

Igaz, nem állított fel képzeletbéli ideál listát, nála fontos volt a merészség, vadság és hogy a férfi-férfi legyen. A nő, pedig nő.

Saját élvezetéért szexelt, úgy gondolta, ő kihasználja ezzel a partnereit, meg sem fordult a fejében, hogy, esetleg őt használhatják ki. Pedig ez többször megesett.

Voltak olyan fiúk, akiknek állandó barátnőjük volt, mégis keresték Andy társaságát, mert tudták, hogy vagány. És ez sokat számított nekik. Élvezték, ha egy csaj vakmerően benne van a *„testi”* játékokban.

Például ott van, Jessy Storgmore, a tizennyolc éves, szép arcú, hosszú, barna-hajú lány, aki tizenhat éves kora óta, mondhatni komoly kapcsolatban van Daviddel. A helyi autószerelő, fiával.

David, titokban kereste Andy társaságát, mivel barátnője képtelen volt az anális közösülésre.

Szerette Jessyt ez tény volt, de az a lány nem tudta megadni azt, amivel barátja állandóan traktálta az ágyban.

David, pedig az anális szexben durva volt és erőszakos.

Tavaly, nyáron Jessy képzőművészeti táborban töltött két hetet. David ezt jó alkalomnak látta, hogy élvezze Andyvel eltöltött órákat.

Azon a délután üres volt a Ronson ház, jó kalandnak ígérkezett az együttlét.

David az előszobai kanapéra teperte Andyt, szó szerint letépte a ruháit, nemi szervét a lány fenekébe tolta, egyre erőteljesebben nyomta be neki, hosszú perceken át.

Sűrű verejtékben úszott mindkettő teste, a szobában amúgy is fulladt-forró meleg volt. Andy hatalmasakat nyögött, mintha fájdalmat érezne a gyomrában, ami feszítette.

A fájdalom és élvezett együttes keveredése, olyan mértékben hatalmasodott el, hogy hasmenésszerű, híg ürülék, sugárban tört ki a lányból, rá David, testére és a szoba falára.

Andyt undor töltötte el, a hányingerrel vívott harcot, egész addig, amíg ki tudott, meztelenül szaladni a szobából, a házon át az udvarra, és ott jött ki belőle.

David a zuhany alá állt, öklendezve.

Ha Jessy tudta volna, hogy a hőn szeretett pasija, mit művelt, amíg ő a nyári táborban volt, biztos kiábrándult volna belőle.

A Ronson fiú, mindenhol híresztelte, ahol csak tudta, azt, hogy mennyire mocskos szexuális együttléte volt neki a rocker lánnyal.

Ezért még többen áhítoztak, a bűnös együttlétekre.

Andy, nem tudta, hogyan mondja meg anyjának, hogy Los Angelesbe megy, hetekre, ráadásul a Bailey lánnyal.

A hétvégéig, volt még három nap, de tudta, hogy valahogy muszáj lesz elmondania, bár még mindig nem volt biztos benne, hogy elmenne-e.

Zara, Andy szobájában, az ágyon feküdt, és a mennyezetet bámulta.

Andy, pedig közvetlen mellette.

- Alig várom a Szombat estét, hogy veled lehessek, aztán, meg együtt, annyira hihetetlen. – mondta, elmerengve Zara.

Úgy érezte mintha az egészet álmodná.

- Csak van egy kis gáz. – szólt Andy, aki közben feltérdelt.

Zara, felé fordította a fejét.

- Mi a picsa van? – nézett rá meredten.

- Nem tudom, hogy anyámnak, hogy mondjam el azt, hogy lelécelek, veled Los Angelesbe.

- Mondd meg neki, hogy egy-két hétről van szó csupán, aztán majd visszajössz, nos?

- Nem tudom… még azt sem tudom, hogy menjek-e… olyan hirtelen, van ez az egész… érted? – ráncolta össze a homlokát Andy.

Zara is feltérdelt, vele szembe.

Bal kezének tenyerével, Andy arcát simogatta, ő pedig, behunyta szemeit.

- Nem erőltetem, ha nem akarsz, nem jössz, van még idődd eldönteni. – suttogta halkan.

Andy, kinyitotta a szemeit, és elveszett Zara mélyzöld szemeibe, arca, egyre csak közeledett, Zara ajkaihoz, de ő elkapta a fejét.

- Remélem, komolyan gondolod, azt, hogy szeretsz, és érzel irántam valamit, mert nem akarok pofára esni. – jelentette ki.

Andy nem válaszolt.

- Mit érzel? – faggatózott Zara.

Andy, nem tudott válaszolni, de még csak a szavakat sem kereste gondolataiban. Zara, felpattant az ágyból, és a szobaajtó irányába tartott.

- Ha majd, tudod a választ, keress meg. – közölte, és kiment.

Andy hátradőlt az ágyon és ismét a plafont bámulta.

Annyira, üresnek érezte magát, ott belül, mintha hiányozna valami, aminek ott kellene lennie, de nincs.

Érezte, hogy vágnia kell, ismét.

Az ágya matraca alatt, volt egy csomag penge, abból kivett egyet, zsebébe tett egy marék papír zsebkendőt, az emeleti szobából a lépcsőn át a földszintre tartott.

Jeil a konyhában főzött, finom ételillat terjengett, mikor meglátta a lányát, aki sietve a bejárati ajtó felé tartott odaszólt:

- Nem sokára, kész a vacsi, csináltam neked is Vega kaját, nem eszel?

- Majd ha megjöttem. – szólt oda, és kiment.

Jeil, még az ablakból látta, hogy Andy, elmegy a ház előtt, aggódóan csóválta a fejét.

A helyi temetőbe nem sokan járnak, elvétve lehet látni egy-két idősebb embert, kik gondozgatják szeretteik sírját.

Andy azért szeret itt lenni, mert itt úgy érzi, megnyugvásra talál az elveszett lelke, mintha felszabadultabbá válna, nem kavarognak fejében vétkes gondolatok, és tiszta döntéseket képes

hozni, na meg senki sem látja, hogy vágja magát.

A tizenegyes parcella előtt, egy ódon fapad terpeszkedik, már a vöröses festés is lekopott már róla.

Andy, mielőtt odaült volna, félig letolta a nadrágját a combjain, zsebéből elővette a pengét, lehúzta a védőfóliát, mély levegőt vett, és mindkét combjába bevágott, két, körülbelül öt centi hosszú vonalat, felszisszentet és remegett.

A remegést egész testében átérezte.

Combjain, lassan hömpölyögve folyt le a vér, amit zsebkendővel törölt le.

Hátradőlt a padon, elővette a mobiltelefonját és üzenetet írt a megsértődött barátnőjének:

„Szeretlek. Ezt érzem, de képtelen lennék elmenni veled L. a-be! Sajnálom."

Mellkasa feszített, mintha súlyos bűntudatot érezne.

Már épp menni készült, mikor Zara visszaírt:

" *Én is szeretlek, és nem akarlak belerángatni olyanba, amit nem, akarsz. Én voltam a hülye, mert beleéltem magam. Szombaton tali Joe-nál. Nagyon várlak.*"

A bűntudat fájdalmat okozott, mert tudta, hogy hazudott, nem érezte azt, hogy szerelmes lenne, de nem akarta megbántani a reménytelenül szerelmes lányt.

Voltak fiúk, akik azt hitték, párkapcsolatban élni Andyvel gyerekjáték. Ők azt hitték. Andy meg pár óra múlva már a fiú nevét sem tudta.

Andy, kilépett a zuhanyzóból.

A fürdőszobai, nagy tükör előtt bámulta meztelen testét.

Kilátszottak az oldalbordái, mintha fogyott volna.

A törölköző tartó szekrény alól kihúzta a szobamérleget, ráállt. 53 kiló.

Kicsivel több, mint egy hónapja még 57 volt.

Néha előfordult, hogy vészesen fogyott, de pár hónap múlva visszajöttek a kilók, de soha nem volt 53.

Elfelejtett enni, volt, hogy napokig, de akadt, hogy hetekig alig evett.

Kínozta önmagát, mintha testének kellett volna bűnhődnie a lelkének elkövetett bűneiért.

Bárhogyan is látta önmagát vissza a tükörből, elégedett volt.

Ellentétben húgával, aki odafigyelt, hogy egészséges életmódot éljen, káros szenvedélyektől mentessen.

Andy, meg azt vette a fejébe, hogy Cassidyből "*jó nőt*"farag.

Egy délután, Andy, mondhatni úgy esett ki a kocsmaajtón.

Ezt meglátta Frank Nolson, aki épp akkor zárta be a saját nyomtatvány boltját.

Frank, negyvenhárom évesen elégedett volt életével.

Felesége gyermeküket várta és a boltja évek óta jól ment.

Ismerte Andyt, sokszor látta már és Jeil, egykor nagy szerelme volt.

Azt érezte, hogy segítenie kell a lányon.

Autójába ültette, és a Malesevits ház felé vette az irányt.

Még jóformán el sem indultak, de Andy arra kérte a férfit álljon meg, mert bepisil.

A közelben megállt egy kávézónál, kitámogatta a lányt, az emberek, akik az utcán voltak, mind őket nézték.

Frank, zavarban érezte magát.

A lányt, átölelve támogatta be a kávézóba.

Épp, hogy beért az ajtóból odaszólt a pultos férfinak:

- Hol a vécé?

A pultos, újjal mutatta merre van, tisztára olyan volt a helyzet, mint a kórházfilmekben, mikor az utcáról, valaki behoz egy sérültet és abban reménykedik, hogy azonnal ellássák.

Frank, pedig odavezette a lányt.

Alig értek oda az ajtóhoz Andy megszólalt:

- Segítesz ott bent?

Frank rögtön rávágta, hogy nem.

De Andy tarthatatlan volt.

- És ha utána kinyalhatnál?

Ezt elég hangosan mondta, így a kávézó vendégei mind őket bámulta.

Frank idegesen körbenézett, arca vörös volt és patakzott róla a víz.

- Segítene, már végre valaki? - kiabálta.

Miközben Andy az egyik kezével az ajtókilincsbe kapaszkodott, a másikkal Frank vállába, úgy dülöngélt.

Aztán az egyik asztaltól, felállt egy fiú, aki feltehetően a barátnőjével volt, odament és kinyitotta a mellékhelyiség ajtaját, Frank, pedig betámogatta a részeg lányt.

Odabent Frank, elengedte a lányt, aki a vécéfülke ajtajának támaszkodott, kicsatolta a nadrágszíját és bugyijával együtt letolta a nadrágját.

Frank nem nézett oda, tekintette másfelé kalandozott, hallotta, hogy csurog a vécékagylóba a vizelet, aztán az öblítés hangját is hallotta, rögtön utána azt is, amit a lány mondott:

- Nem bírom visszahúzni a nadrágom! – kiabálta.

Akkor fordult meg, kinyitotta a vécéfülkét, a lány, letolt nadrággal ült rajta, és a padlót bámulta haja az arcába lógott.

Frank szíve hevesen vert, átvillant a gondolatain, hogy ha az ő lánya lenne, mit tenne, és azon morfondírozott, hogy ha ilyen egy *„gyerek”* akkor neki inkább nem kell. Undort nem érzett, csak sajnálatot.

Odalépett elé, megfogta két karját és felhúzta, leguggolt egy pillanatra és felhúzta combjain a lány nadrágját, az alsóneművel együtt.

Kezdte volna visszacsatolni az övét, akkor Andy a kézfejét a kezére tette.

Frank tekintette Andy szemeire irányult.

Az ürességet látta benne, mintha egy zombi szemébe nézett volna.

– Jól ismerem anyádat, hagyd, hogy segítsek. – kérlelte a lányt.

Kihúzta a kézfejét a lány keze alól és becsatolta az övét.

Átkarolva kitámogatta a mosdóból, betette az autóba és elvitte a házig.

Jeil, pont akkor jött haza a kocsibejáróban állt az autóval, mikor meglátta, hogy Frank a lányát támogatva igyekszik a lakásba.

Először azt hitte Andy rosszul van, azért futott oda, de ahogy odaért a sör illata csapta meg az orrát.

– Istenem. – csak ennyit tudott, mondani.

– Majd én viszem. – mondta Frank.

Jeil beleegyezően bólintott.

Mérges volt, de nem mutatta, némi aggódást is érzett, az már inkább kivehető volt az arckifejezéséből.

Az emeletre való, lépcsőzés volt egy nagy kihívás, de Frank megoldotta, jóformán emelte a lányt a lépcsőfokoknál.

Jeil előre ment, nyitotta a szobaajtót.

Mikor felértek, Frank a lánnyal együtt az ágyra huppant, akkor már nem kellett a segítség, mert Andy úgy dőlt el az ágyon, mint egy kivágott fa.

Az előszobában beszélgetett Jeil és Frank.

– Annyira restellem, hogy neked kellett a lányomat, részegen hazahozni. – sajnálkozott.

- Semmi gond, ilyen állapotban nem engedhettem, hogy az utcán bolyongjon.

- Nem tudom, miért csinálja ezt, bár tudnám, az utóbbi időben nem is tudok vele beszélni. – gondolkodott el Jeil. – Egyre távolabb kerül tőlem, mintha már nem is tekintene anyjának. A múltkor Mrs. Swenson, is szólt, hogy Andy ittas állapotban járkál a temetőben, akkor kellet volna lépnem.

- Ez nem a te hibád. – csillapította Frank. – Kamaszkorban van, lázad, próbálja önmagát megtalálni.

- Az apja tehet az egészről, itt hagyott velük… nem bírom. – akadt el Jeil szava, és könnyessé váltak a szemei.

Frank nem tudott mit mondani, hiszen ezen a napon annyiszor került kellemetlen helyzetbe, mint máskor egy év alatt sem.

De azt megfogatta önmagának, hogy ő soha nem fogja ilyen helyzetbe hozni sem a feleségét, sem a gyerekét. Bármi is lesz. Tudta, nagyon jól mi történt Jeilel, és azt is tudta, hogy Greg, sosem fog visszajönni hozzá, bármit mondhatott volna úgysem segített volna.

Cassidy, pont akkor ért a ház közelébe, mikor Jeil kikísérte Franket, az autójához.

A szőke hajú, Melissa barátnőjével tartott haza a suliból.

Cassidy, rögtön kiszúrta, hogy anyja Frankel beszélget, kissé magához húzta Melissát, a szomszéd ház, tuja bokra mögé.

– Mi van? – érdeklődött, megszeppenve a barátnője.

- Anyám. Mit keres itt ez a férfi?

- Biztos, csak hozott valamit anyádnak. – válaszolt Melissa, a kérdésre.

- Ismerem ezt az embert a papírboltból.

- Most nehogy elkezdj itt elméleteket gyártani, arról, hogy anyád bepasizott. – magyarázta Melissa.

- Meglehet. – esett gondolkodóba Cassy.

- És, most meddig állunk itt?

- Addig, amíg a pasas el nem megy, mert előttem, úgy sem fog csókot adni neki.

- Ó… - sóhajtott fel Melissa.

- Te is tök ideges lennél, ha megtudnád, hogy anyádnak faszija van. – förmedt rá Cassidy.

- Lehet, de akkor sem leskelődnék, egy tuja bokor mögül.

Frank, megnyugtatásképp átölelte a nőt, rövid időre, és beült az autóba, még odaszólt neki: - Kitartást, és nyugodj meg, ha magához tért a lányod, beszélj vele, ez most a legfontosabb.

- Köszönöm, hogy hazahoztad.

- Nincs mit, szia. – köszönt el Frank, majd elhajtott az autóval.

- Na, most mehetünk. – Jelentette ki Cassidy.

Amíg a házhoz tartottak, odaszólt Melissának:

– Láttad, hogy átölelte?

- Az még nem jelent semmit. – vélekedett Melissa. – Majd, még beszélünk, szia.

Mikor Cassidy, belépett a bejárati ajtón, Jeil az előszobában, idegesen szívta a cigarettát.

- Szia. Valami gáz van? – kérdezte Cassy.

- Andyt Mr. Nolson, hozta haza, mert annyira részeg, volt, hogy nem tudott járni.

- Kezd már elegem lenni belőle. – mérgelődött Cassidy.

- Felvitte a szobájába, iszonyú volt látni. – folytatta Jeil.

Cassidy, leült Jeil mellé.

- Az, a gáz, hogy a suliban is ő miatta elítélnek, sokan, akik nem is ismernek, minden fiú azzal jön, hogy lefeküdt vele.

- Most, mond, meg mit csináljak vele? – kérdezte Jeil.

Cassidy, mélyen sóhajtott.

Gondolataiban az járt, hogy a legjobb az lenne, ha Andy eltűnne, és soha többé nem látnák, de nem merte kimondani, inkább nem válaszolt a kérdésre.

Jeil, többször akart már Andyvel beszélgetni, de soha nem tudta hogyan kezdeményezzen, mindig visszaszólt neki, ezt bántóan és sértően tette.

A Silvertoni, középiskolában Andyt az éppen végzősök jól ismerték, hiszen osztálytársuk volt, bár keveset látták az előadásokon, és Andy nem úgy maradt meg több vele egykorú emlékében, mint osztálytárs, hanem mint egy rocker lány, aki szívesen *„játszik a tűzzel.”*

Kora hajnal volt, Silverton égboltját, ronda, szürke felhők lepték el, lomhán csepergett az eső.

Andy, az ágyában feküdt, fogalma sem volt, hogyan került oda.

Fájt a feje, émelygett a gyomra.

Az émelygés, szúró fájdalommá váltott át időnként, ehhez párosult a lüktető, görcsös fájdalom.

Ahogy felült az ágyon, hányinger késztette, gyorsan kirohant a szobából a mosdóba, épp, hogy felemelte a vécéfedelét, hányt.

Addig volt ott, amíg a fájdalomérzete nem csillapodott.

Kijött a vécéről, még mindenki aludt, visszament a szobájába, a székre terített kabátja zsebében, cigaretta után kutatott, egy szál volt a piros Marlboro dobozban, amit kivett, és az íróasztalra tett.

Levetette ruháit, amit a földre dobott, csak a fehérneműt hagyta magán.

Kezébe vette a cigarettát, kinyitotta az ablakot, aminek a párkányán ott volt egy doboz gyufa, abból vett egy szálat és azzal gyújtotta meg.

Friss volt a levegő, eső illat, ami keveredett a frissen nyírt fű, zöld illatával.

Csendes volt a környék, olyannyira, hogy valahol a távolból, egy parkoló autóból Maggie Reilly, zenéje szólt, tisztán lehetett hallani az Everytime We Touch-ot.

Felkavarodtak gondolatai, Zarával kapcsolatban, talán tényleg el kell mennie vele, lehet ő is érezné azt, amit az a lány iránta.

Kívánta azt a vad, energiával túltengett csajt, más meg sem értené őt, hogy mennyire.

Miután elszívta a cigit, becsukta az ablakot.

Az ágyban megpillantotta az öngyújtót, valószínű akkor eshetett ki a zsebéből, mikor Frank az ágyba tette.

Párnáját feltámasztva feküdt bele az ágyba, az öngyújtót a markában szorongatta. Nem takarta be magát, annak ellenére, hogy libabőrös volt, a hűvös szoba vagy az autóból hallott zene miatt. Ezt ő maga sem tudta eldönteni.

Tenyerével, és mutatóujjával, testét simogatta, finoman, érzékin, mély levegőt vett, néha, lassan belenyúlt a bugyijába.

Behunyta a szemét, Zarára gondolt, és a ma estére, érezte, hogy felizgul, nedvessé válik, akkor hagyta abba a simogatást.

Az öngyújtót kattintgatta, és mikor lángolt, hasához, oldalához tartotta, pár másodpercig.

Felhevült testén érezte az öngyújtó lángja által okozott fájdalmat, máskor is csinált már ilyent, ezért volt, helyenként piros foltos a bőre, öt-tíz napig is általában.

Ha elérte a *„lelki mélypont”* bármivel képes volt önmagának fájdalmat okozni, nem kimondottan, csak borotvapenge kellett hozzá.

Írt, Zarának egy üzenetet, hogy pár órán belül Joe-nál lesz.

A zuhanyzóból lépett ki, a törölközőt magára tekerte, mikor kijött a fürdőszoba ajtaján, Jeil már ott várt rá.

– Beszélnünk kell! – jelentette ki.

Andy, becsukta az ajtót, és a szobája felé vette az irányt, szótlanul, de Jeil hajthatatlan volt és utána ment

– muszáj. – mondta.

Andy az ágyra ült, Jeil becsukta a szobaajtót.

– Mi van veled? – kérdezte.

- Semmi. – válaszolta, rekedtes hangon Andy.